

הכרזים - התנועה המאוחדת.

אחד הקבוצות והקבוצים.

כפר הנשיא

7.6.1954

מס. 17

ר' סיון תשי"ד

"עם חגי הבכורים"

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה
בירשתה וישבת בה. ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר
תביא מארצך אשר ה' אלהיך נותן לך וישמו כסנא וזה כן
אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכון שמו שם.

ובכרים כו'

כידוע מהורה חבאת הבכורים את בפרי שמת האכר עליהם על שעה.
וטחוא עומר או כפר קצר. יכול שכה דאג לו כמסך ימי החרף ותאביב
שהלפז.

גם אנו לא יוצאים מן הכלל כנורן זה ובמיוחד שבכל שנה ושנה
מכרים ענפים חדשים ואנו השקענו בהם הרבה כספים וטחכינו בכליון
עינים ליכולת הראשון. השנה אנו חונכים את ענף הכרם ובפרט שנה
שנה יבוא ונורו על המסע. גם יחר הענפים החקלאיים יכולים השנה לחתוך
כיבולים בעתם ובתנועתם הגבוהה. וכך על כן את העבודה שזו השנה
הראשונה בחולות משקנו שבח הבכורים אנו יכולים להסתכל על מתכן מלא.
על שדות חציר דיקים ועל תילי תילים של שקי הכואה טקצורום והבאנו
הביתה.

מהרגע שהשנה הספיקו, מכל מיני סיבות, לעשות את כל עבודות
ההנהלה בזמנם ובקצב הנכון, היא המנעימה את אגרות חג עומת את כולנו
ביום הזה.

מיטב אחולינו ליענקל ופס
להולדת נעמי לאה

הכשרות הצופים הגיעה למסקנה, עובדה שמטמלת הרבה יותר במביל
הכרתנו מאשר תוספת כוח בורה של כ-70 חברים בלבד. (דבר שאין
לזלזל בערכו לביצוע תוכנית-המשקית).

מאז עלייתנו להתייבות שאפנו להתמזגות לנוער ארץ-ישראלי, מפני
שעל יף תחליף התינוך התנועה הארוך, ועל אף הגבר ההכרחי החזק
שהגענו אליו במסך גבוה ישיבתנו בהכשרות בגולה ובארץ, ידענו שתנאי
מוקדם להגיע לקליטה מלאה ולהשתרשות אמיתית, וכדי להנחיל לעצמנו
מסחר מרומ וידידות בארץ, צריכים להתמזג ולהתקשר ככל האפשר עם הנוער
המקומי. ודבר טבעי חסר לנו הוא נחלה טבעית לו מאז ימי ילדותו.
אמנם מחוץ לזמנים הקצרים ש"צברים" כילו אצלנו במחנות העבודה החו-ל
לפניהם לא ניתן לנו הדבר הזה עד היום, כמעט 6 שנים לאחר עלייתנו
לכאן.

וגם מבחינת המשק לא פחות חשוב כואם של חברי הצופים. אין כלל
לחשוב על ביצוע תכניתנו המינימלית ביותר כלי תוספת חשובה זו
של אנשים, שלא נוס באים לחרויות את לחמם ודי כזה, אלא שגם ערים
ומעגלינים להתעמק ולהכשיר את עצמם בפעילות של הענפים הענפים; ושיהיו
אחרי תקופת הכשרה מסוימת, חלק שווה ונושא אחריות בצורת העובדת
בכל ענף וענף.

נדמה שהמחסור באנשים כמעט בכל השטחים יפעל לסובבת הכשרות של
החברים; המצב הזה יצאץ אותם לקבל יותר אחריות, וגם יתפסו עמדות
חשובות בענפים זמן רב לפני שהיו עושים זאת פזמנים יותר בגילית, כזאת
לכרם לכלם.

תקוותינו שהיותם תקופה משטוכה בתוך חברה מגובשת וחזקה בעלת
רקע תנועתי יטפיע ויעזור להם לגבש גם את חברתם הט ותיכיא להשתרשותם
בהתייבות העובדת הקבוצית.

באזערה

באזערה

הוחלט לעל מבחן לייעל את האסיפה להחליט אותה ב-8.30 וסידור
העבודה בדרך להגמר עד אז. בעלי התפקידים וביחוד מרכז המשק, צריכים
להסגור ולגמור את פגרתם עד שעה זו.

הוחלט לקבל קבוצת בתורים ל-6 חרשים שתעבוד אצלנו לפי החזות
הידוע של האחד.

הוחלט שבחמיה וסודי יצאו לסמינר לכורים, אצל מנזר היחה
דחית הקהילה מכניה בלבד, כי מחקשים למצוא לה מליטה בבית חסיד.

בבחרו הועדוה התדענה דלהלן:

ועדה כלכלה: גזבר, מרכז קניות, מרכז מסק, אוסי ומיכאל (מרכז)

ועדה תרבות: מופסי (מרכז) - להסתעה כולם) ארי, לן ו. , אדם,
פרנק ו. , לו, אלוה ומרגה.

ועדה עבודה: דוב, חיים מ., לני, אייבן ה. ולו,

הוחלט שאורי יהיה אחד מהמקרים במחלקת הנח"ל.

בתנה באותה האסיפה דו"ח כספי ודו"ח על פעולות על ועדה הכלכלה.
הדו"ח היו מלווים שאלות וחשובות.

במדיניות

התקיימו דיונים בנוגע לבקורו של יוסף יזרעאלי. הוחלט להמליץ
על אופן קבלת החברות לפני האסיפה. הוצעה ועדה אשר מתפקידה לעמוד
בקשרים עם אנגליה ובהנה שפות חבריה: גרטי, מיק, מיכאל ו. ועליות

הודעה חד-סדרית התגבשה ועוד לא הגיע למסגרת האספה.
 הוחלט להתחיל לפעולות בחוץ על מנת לסדר כבישים פנימיים ודרכים,
 ובמידת האפשר גם מדרגות.
 נובח מנסה הכלכלה הסודרת במסגרת זו שלא להוסיף עליהם, ולקטור
 את אלה שיטענו בחוץ, על מנת שלא יפריעו לזכות החברים.
 הוחלט לחרב לקטל את מרים ונפתה שחר כמזעמרים.

ב ו ע ר ת ה ח ו ב ו ר

הוסכם שהגבול יכנס לגן הנוכחי והקבוצות של ריבה ושל רות יכנסו
 לגבול. דברו על הצורך להקים בעוד שנה גן ילדים וכתה נוסף על הקיים.

ב ו ע ר ת ה ח ל כ ל ה

מאז שנכרתה ועדה זו מנסה היא להתחיל על המצב הכספי המסובך
 שבו אנו נתונים כל הזמן. היא התחילה לפעול בחוץ, ומקוים שהתוצאות
 לא האחרונה לבוא.

מ ס ק

נסתיימה עונת האביב ומצב הפרי משביע רצון. הלבלוב היה למעלה
 מהממוצע. כויתים החליטו לרדוד דרה כדי לנצל את השמש ומכיוון שהזריעה
 הראונה לא עלתה יפה, זרעו השכונה שנית.

מקוים לגשת בקרוב להכשרת המטחים הנוספים שלפי התכנית צריך
 לנסוע חברים (30 דכם). במידה שזה לא יאז לפועל נחול אותם בסניכה
 גבעה העץ.

בדרך זו גם נבק מהחברים להעביר מתלישת פרי בוסר ולהטאיר
 את הקרוב לביטולו.

ר ס ה

אחרי סלקציה בוספת הורבב העור, כעת מ-39 חולבוה וכ-50 עגלות.
 עם הזאם של הנחיל, וכנייתם של חנה"לה לעבודה השתפר מצב העובדים
 בהרבה. את המלכה צמין עוד זמן מה. המתבן מלא, אמנם עם הצד סוג ב',
 אבל זה יור עם המביר מעב הסדני בהשקאה צריך להספיק לתת יום המכה
 הדרושה של זאל גס. התחילו להאכיל בטלך בהמות. את האספסוף גאלצו לקצור
 לחציר בגלל מחלה בשדה. זה יורח לתפססה כמזון ירדק והמקום זה יתכן
 שניכילם במתמין חרפי בזמן הקרוב. מעלות האכל המרוכז טרם נגמרה ואין
 למעלה כמח המלש ודבר מה.

נורות החלל הוא בממוצע 12 ליטר לפרה בעור.

ל ו ל

סוף סוף יכולים להתקד היה לנו מזל עם האפרוחים. הם עכשיו בני
 חרש ומתפתחים יפה מאוד. קבלנו 4000 ונחש מהו עו עתה כ-70. כחרי מאי
 השתפר מצב הטטילות. באריל לא היתה זמפקה, וההטלה מ-2300 טטילות
 ירדה מידה כזו שלא היו מספיק ביצים לתפירות תביות. להנבחה לא לחנו
 ביצים במסך 3/בועות. לרוב באחוזים: זמרן אחוז החטלה היה יותר מ-60%
 כאפריל הממוצע היה 30-38% ועכשיו במזי עלינו ליותר מ-50%.

באם הכל ילך לפי התכנית, יבואו בשבוע הבא להקים את הלול החדש
 שייבנה מסביבה מקוים. יגמרו את בנין לפני חורף ואז נוכל להתחיל
 השנה בדגירות וצמבר כמקום של מאי כמזעמרים.

מצב המכונות במשק הוא הטוב ביותר מאז הקמתו 8 טרקטורים מתוך 9 עובדים מלא ועבדו בלי הפסקה במשך כל השנה. עונת החמץ, זריעת חבואות הקיץ והחציר (טגטור לפי כ ה ימים) עברו בלי תקלות וצינורות וגם הקומבינים קוצרים זה שבועיים בלי הפסקה, עד ליום ששי האחרון, יום שבו התבקש הקומביין הגדול באבן או בטלע, איבני בטוח בדיוק מה, כמובן מבלי לנצח אותו. בינתיים תענו אותו והוא טוב עובד.

כמובן שחלק גדול מהצלחתנו נובע מהמכונות החדשות שנרכשו הטובות, כמו הקומביין מסי-הריס 780 (דיוול) מתוצרת אנגליה, המכשט והמגוב מתוצרת גרמניה (טילומיט) והירוק לתחמיץ מתוצרת משק ברעם.

כשנזכרתי על 8 טרקטורים שעובדים, צריך להודות שכללתי את 9 שלי דעתי לא כדאי לבזבז עליה הרבה זמן וכסף ותיקונים, ושמייע לו כבר חפץ וזה עזר כמה שאפשר יותר מהר 1 הטרקטור ה-9, ה-9 ממכילה, כעת מפורק ותיכף שהעובדים יאפשרו זאת נרכיב אותו חזרה ואני מקוה שיחזור לעבודתו הקבועה בסיקול, שהוא ותיק בה.

במוסף עצמו חסרו יריים עובדות כששטחה עבר ליורעאל, אבל מאז שבוב נכנס לעבודה הוקל המצב. אני מקוה, שכעת שחברת הנח"ל הגיעה, לא יורשו מאתנו כל כך הרבה לנחוג, ושגם הטיפול בנדרטורים יועבר מאתנו.

בחדשים האחרונים חזרה המוסך לרשת החשמל, אבל אנו סובלים ממחסור של כמו כלי עבודה יסודיים, וגם מזה, שבמוסך החרף אי-אפשר לעבוד בימים בשומים היות וכל החזית פתוחה לגשם ולרוח. אנו מקוים שמרכז המשק ינקוט בצעדים הדרושים שבעוד מועד, בקיץ, נסגור אתה צד הזה כדי שנוכל לעבוד גם בחורף בלי הפרעות.

בהזדרה

חג-העצמאות.

אחרי כל המלחמה, כרגיל, לארגן חגיגה ספורטבית בעיריית חג העצמאות, למדנה בלידה "לוי" החפסית, עברה יממה החג באווירה ביתית, ונפתחה כיריד על חומה של ביה 5. הפנצ'יר הפסודתי בגרם העץ הראשו של בוב, ויש עוד סימנים על הפרגו מהתנגשות זו. בחור עזרה רחובת הצטרפו לשגר את הרגל להביא "ארטיק".

קצר וקליע.

לפי הערכה המבוססת לרשימה על לוח המודעות, ציפנו לעשרות מתחרים באליפות המשק בקליעה למטרה. ואחרי מאבקי הרבים של ירחנן בכל זאת גויסו 20 חברים - עטר וחצי משתתפים וחטע וחצי מלוחים - לתחרות. חברי הברעין שלטו במספר ואף גם בדיבורים, כי הם נזכרו בימיהם בצבא וחללו לחת מקודות פה ושם, אפילו לקטיט שבנינו שבכלל אה לא העריך את ידיעותיהם. בקיצור, המבוקש היה סוצלת. כלסו מיכ גורלי, טגן אלוף בולץ, סוראי שני איזר, ו"ע אחר" דון. אנו מאפים הן מבחינה בפתחנות וכן מבחינה ספורטבית לפעולה יותר מוגברת בשטח זה.

קבלה ימים של גרמי.

היה המסורת להתקיים העצמים, אצלנו אפילו גרמי לא יכול להתחרות עם ההדפעה השבועית של "הרבות בלפני" - הסרט. וכשאנחנו רוצים, החליט גרמי לחלוח, אבל ברור שגם בלי הגיבה רשמית, שכולם מצטרפים לא התקיימה, שמהם כל החברה לחזרתם הכיתה.

מיק רבמה.

הם חזרו מאנגליה ולא היכו לבואו של אכיה של נטח ששחקע בחוכנו בעור זמן מה - לפי השמועות עשה מיק גדולות בחשבת וברים למשק.

גיבת הגן.

קרה כס וגילו שככה אי-מה לפני הגן, דבר שעור פעם מו"ח את דעת המומחים המקומיים. ובנוא שרצון והתנגדות (?) יכולים להתחרות עם הובלת 30 קוב ארמה. רבזה הפרחנו עוד פינת נידחת.

כנות הורעיק.

הן עזבו ארמנו, לצערכו הרב. 1:0 בגר דווקנו.

למדידתו הקבוע בנושא: בלתי, והחידוש סעיף חדי כשם החולים -

תלוקת האוכלוסיה הכדסכה
בגן 2
בית הספר 2
ס"ה 4

אנו תקוה שבקרוב תופרע שנת החברים ע"י מיווג נביחות הכלבים ביילת החתולים ואז נוכל להקדיש אסיפה שלמה על נושא זה.
(ברגע האחרון נודע שצביה תביא אתה קוף קטן).

האתבה בקבוצ.

ששש ... היה זה נושא שיחתו של רב בצריף התרבות, וכזה פתח ית שורת השיחות... ששש ...

M.P.A.

המסלחת הזאתה גיעה יחד עם תזבוביט. מקום המפגש היה החור האכל. הם ברחו והזבוביט נשארו.

לשלחינו בתפוצות.

ג'ין מודיעה בזה לתוספת לכנין מחסן הילדים שלה: אור ...

ל"ג בעומר.

השנה לא השתתפנו בחילולי פירון אבל הצלחנו להעמיד את אי-הסדר משם אלינו. האפגון המאלף ומורה הדרך המצוין גרמו להשתייה. מה יפו הקוצים כהל-רומאן || מרוץ הלפידים נגמר לפני שהתחיל ועדיין מחפשים את הרצים. אות הולקת המדורה הרעשה את הגליל כולו. בסיכום, רק המדורה היתה על הגובהה, ואיזה גובה !

שריפות.

ערב ערב רואים את החברים שצופים מכל העברים ומחפשים שריפות בסביבה. וכדי לטבות אותם גם מרחק 15 ק"מ לא יותר מדי - אמנם סדרן העבודה מבסה לספג לנו שטוע זה במקום ולפעמים כמעט מצליח. מה שלא עושים כדי לקבל בקבוצ בירה .

מודעה.

בזה אנו מכריזים בשם בעלי הקירות הפונות לזמאים, שהזמאים פתוחים לקהל רק משעות 4 עד 8.30 בערב, כדי לא להפריע לשינה מחוקה, כחירה מרונה ואהבה נסתרת. חבל שאין מאפיה במשק שנוכל להתגן בו כיום רביעי בערב.

צ'קים וועד כלכלה.

חחי ועדת הכלכלה והחלטותיה - האם היא תכלכל אותנו ? "כן" אומרים המומחים הפיננסיים - ולפעם העשירות (לפחות) החליטו לא לכתוב יותר

פתוח.

להסדעת חכניותינו בענין ניקוז, כבישים פנימיים וביוט פנינו לחוביט הגבוהים, ובפר-הנשיא ראתה פעילות מוגברת בשטח זה ב העל"ד יראה אם חוצאות הפעילות הזאת.

פרוזגרבט נמכר, והפריה נשארה ריקה וגלמודה. הפרות מצונזרות וגם משה. אכל יט "במקום".

הם יגיעו ומי יקבל אותם ?

המדובר על המקלטים שנגמרה לחלק. נציין בשמחה אתהמאורע הזה, ונקוה שלא ישארו בודדים.

מן העיר אל הכפר.

נסיונינו כמפעל זה לא הוכתר בהצלחה מרובה, ואלו שהגיעו הפכו את הסיסמה זקראו "מן הכפר אל העיר" - למרות זה אנו מוכנים להמשיך בנסיוננו.

הסנדר.

סוף סוף הגיע חורו של הסנדר
לבלות אצל אלכסנדר
ונקוה לראותו מחוץ בקרוב
כלי כסף וכמצב טוב.

איזה ענף יזכה בו ? ... (התשובה נשמרת בסוד).
ברגע האחרון. "מקורות" התחילה בשאיבת נסיון במעין מלחה.

ביתנו

המטרה הגדולה ביותר בארץ בנחשים הוא חובב כלב.
לפי מקצועו הוא "רק" מנהל בנחשים מאיזו
היות לא ימצא חן מעיני הציבור. רובנו מדמיינים שאיש
אשר מתעסק בנחשים, שם את נפשו בנפשו ויש לו מוסעיה
במקום, כי מן הנחשים חרבים שנמצאים בסביבתנו, רק
אחד - הצפע - אשר הוא ארסי. שאר הנחשים, לא רק שהם
אינם מסוכנים סכנה, אלא הם אף מועילים למשק. הועלתם
היא כמורכבת, מבנה היה "מיוחד" של הנחש מאפשר לו לכלוך
טרף טמן ממנו, כגון החולדה והעכבר. אך כזה שג; הצפע
טרף בט את החולי (החפרפרת), המדיק נזק רב לחקלאות.

הצפע מוכרל יפה מכל יתר הנחשים בשל פט דקדקני-רצוף אשר "בוייח"
על כל אורך גבו. הצפע הארץ ישראלי מסוכן וארוך מאדיו האירופי (וייפר
כאנולית) הצפע הארץ ישראלי מגיע לאורך של מטר אחד, ואפסו מסוכן עוד
חרי מזה.

לנחש אין מרפסורה כדוגמת היונקים, ארובה, הוא תלוי בספסרסורה
של סביבתו. כך ארוב הצפע לנחש בימי הקיץ אל קרני השמש כדי להתחמם.
למרות זאת הצפע הוא חיה לילית. דהיינו, הוא פעיל רק בזמן החושך. הצפע
אינו נותן לחקור בני-אדם; הקטנה-בנה נגרמת בדרך כלל, ע"י תדירה זו או
אחרת.

מאין יש להסיק מסקנות? איש לא ילך בזמן החושך ילי נעלים סבורות;
רמק לה יתן לנחשים רחוקים מהור מחנהו להאר ללא מאור. אך כיצד יאמיר את
הנחשים? עם כשפור על הנקיון באמיר את העכבר אף ברחיק את הנחש? ככה
בפרט"הכרה נרמזה את הרבליים" (כבר יסוס עלי לכל יחולל נחש על בטנו).

חברים כותבים

על סניטר ראשונים.

בהכרה במטעם בזמן החורף דרכה לנחש בסניטר. אין מחלוקה בענין הזה
ואין ספק. בנחש הדוידה. אך יש לראות בדרכה זו בנחש מאד לילי
ביותר - בעבורה. ל הסניטר יש תרומה יתירה. הן הפוליסה; דיסונס
והטובה אשר התבררה כולה. אך מחניה עבודתו של הסניטר היא מיוחדת, היות
והיא עבודת טרדה לילה, הסדרות ומצוקת את החברים ומעוררת אותם במיכול
בהרגלי נקיון וזהירות. ילד כן 10 דרין להתחייב בזה. החבר שדורק קליפות,
פיסה ביד או פסולה כל. היא כחבר, חרי הוא גורר לריכוזי הדוכובים והדוכובים
באחר, וזין לו מה לעבוד על כך. אין לו סניטר. למה מצה החבר בשפור אשה
בפירי השם באחר? יסכו הסניטר המברת, פעל היורי המלובלרת, וינקה אחריה?
אין לעזרה לדרך כזה מהחבר בחניה קיטוריה. ואין הצנחה לרעלבים וזי החיה
במות החבורה, לא רק במחית. בראות שלא גם יזין זה בנחש לנחש וליופי
של החבר כולה.

ובמקום החבר, קורן את טרדות אלה, מכלת את עצמו שלא אליו פו כזה מיל
אלה, ולא לאחריה; מרוב למנו. כמה מהעבירות כ"ח זה, שבוואי כל חבר וחבר.
אם הם, מי שמו לרדקן זה פה האמה שלו ורומה מחזיקה ללחם בידות, איננו
מפליק אותו לר, ילא שופר את שלו מעל לכל, ויפול מה. יפול על החדשה.
הבר - ועוד יותר, חברה - עליכם לשדוף לחד את מה שדורקית וזו? להכנה עד
היסוסותי יבנה נקשות זאת. פרי בסוף במיד נמצא מופרד לסוגריה;

באר לבני-השימוש שלנו, חברים, לא מספיק לדורש שיוכרו אותם פנמים
כיום, יבא החבר מהבירה יפלו לתוך החור, ידאג להשאיר את המקום כמו שפא
וחור; באם היה החבר מעובד כך, יאמיר אותו כמו שהיה ודעה למצא אומנו.

על מקום ציבורי אר קורר בשטח זה, המעלה, אפשר גם כן להוסיף מלה.
לבחורים יש חזיון למכיוני הגילוח שכורה רק שמו במכיל הסניטר. האם כל כך
קשה לתרים את הכיר או את הסכין ולדורק לתוך הפחית? וגם לבנות יס מיכל
לקבלת המסולת שלא כולו רואות לבחור להשתמש בו.

יש להזיק המקנה בדרכים אלה שע"י דאגה מועטה וזהירות אפשר לשפר את
המצב ב-50%. ורק אחד כך מהחילה עבודה הסניטר שלא הוא האיש שצריך לבקור
אחריהם.

פגישות פנטזמטליות. הם היו שלשה אבל באחד היה מקום רק לשניים. אני קצת ראיתי לשלישי, איך יגיע הכיתה? אני לא הייתי רוצה שבעלי יודק ל"הרפס" כמוהו. האם לאטו קשיים עם הילדים? - איזה שאלות מפשלות שניהם היו אריכים וגם חיצוני, ובכלל לא היו מתחבשים או כורים. קויתי שלא יפולו מבדלי השבת שלי - אני בטח נראיתי בעיניהם כתיירת אמריקאית וחצרכתי להתגבר על היצר להתחבש כמו אחת - כל פעם קשה לי לא להתחבש כפי שמצפים ממני: החלוצה המיוזעת בחלוק ובנעליים כבדות או האנגלו סקסית הלבושה הדר שגופעת חזן וטוב טעם. האם יש גם לאחרים פנטזים כאלו?

הם גורים בחצור ב', בצריפים. שתי משפחות לצריף - האם אחת מקבל יותר שכרן עם תרבה ילדים? לא, כל אחד מקבל אותו הדבר: מטפחה לחדר. כמוכר, הובטח לנו שכרן יותר טוב, אבל מי יודע מהי שחלום זה יחושם? - הם לא היו נראים מרים ומרובזים בגלל זה. מוצאם מעירק, לא מבגדאד אבל ממקום יותר אפונה, על יד המבול הפרסי. שם היו להם כבשים, פרה וגם גדלו קצת תבואה וכעת הם עובדים במפעל שלנו.

האזירה באוסו הייתה כוחה וכנראה לא תיה אכפת להם שמנת חלקי בהרבה יותר טובה מזו שלהם. ולפי דעתי גם אחבו את הארץ הזו וקבלו את הכל באהבה ככרן שהחיים קשים אבל אף פעם לא ציפו להיות נוחים. הרובשתי שאיזה חס איזה בין הפגת מהיפות עושה אותי ופחאם היה לכל תכלית. המושג "מעמד פועלי יהודי" שלה למוחי. עו היום כלל המושג "מעמד פועליים" אנשיים כמו כורים, פועלי חרופים וכו' אבל מה זה מעמד הפועלים "היהודי"? האנשים הללו ידעו שעליהם להמשיך לעבוד את רוב ימי חייהם, מבלי שיוכלו לחסוך הרבה כסף, ובנראה שיצטרכו גם להפיל בהם לעת זקנתם. אבל העיקר הוא: שלא התיאשו בבת אחת הרובשתי יותר בטוחה ובמובן מסויים גם יותר שלמה. היום מלא הדאגות היה בראש דחוק מהחורי, בכלל לא חשוב - אבל איך להתאים את היום הזה עם ההרגלה הנוכחית? בקרה במוחי השאלה המואצת: מה יותר מציאותי? האפרודי פיוט-יומיה עם התרחשותיו, התרגשותיו וחיסוכיו או הרבנות הילפנה והשלוח שממלאה אותי כעת, כאין שואג? הספק, או כאין זיק אור שמאיר את פני. בראש דחוקות, איך להתוודע בדגל זה או אולי יהווה כדונתו במין מעין חת-הכרתי לכות לעתיד?

אביבה.

ו ו ו ו ו

דודת אחרי דמות מודרה ובדורע נסויה הובעת את שלה: סוף סוף תהיה נז-אדם ועשה מה. מוטל עליך - במילה אחת: כ ח ו ב ו ו. ובכן, הפור הוטל ובפל הגדול, ובלי הקדמות נוספות ומיותרות, ובתנאים הצפופים של צריף התרבות ביום אני הערה למלאכה - ברוב האחרון ממש לפני סגירת הגליון ומסירתו לפרס.

מאז הדור אצלנו כמו כספיים - רגיש מאד. הוא עולה ויורד לפי השינויים המתחוללים ביום ליום - משבוע לשבוע. כעת אנו מוצפים בצופים ונוכחותם מורגשת באופן מירי, בראש וראשונה על יד סדר העבודה ולענפים הנונים. ההקלה העצומה בלחץ ועומק העבודה נוחתה את אותותיה, החכרות עם החברים האלה צריכה להיות מהירה וחדדה לסוכת כולנו....

מיק רבשה ומשפחתם חדרו אלינו ובבגדים הבאים מעירי מאר לראות אצל הילדים מסתגלים לחיי קבוצה. ועוד יותר מענין לשמוע את השוחת בין ונסה ווליה - טיחה במתחלה בשתי ספרה ובנראה שיש הבנה מלאה - כל אחת מהמשתתפות אקמרת את שלה בשפה היא וממשיכה במשחק. יש לקוות שבקרוב השפה המדוברת אצל כולם תהיה עברית....

בסדרה בוליה לעין כל העובדה שעונה הפריחה הגיעה. תלהן האספסת והפוחי-הארתה בולם לזכרית גרונט מורית ומרהיבי עין. הדור נראים כשסיהיט צבעוניים, נעים בדות. החרוב של הגורן והירוק הכהה של האספסת משונה בורה שלונה ובפרית מנקה לביתנו....

ילדי ביה הספר התחילו בסידור עבודה צנוע, שעה אחת בשבוע הילדים עובדי. הענפים שונים. יש לציינ את הערך החשוב שכרוך במפעל זה. בתנאי שיש הסר לפקח על עבודתם, מצאתי שהילדים מלהבים להוכיח את עצמם ומתעניינים בנעשה במק. חבל מאד שהעבודות שבהם הם מועסקים אינם פן המעניינים ביותר, אולם עם כיוון הסברה מתאימה הם ירגישו את החשיבות הצורך בפאמנים שלהם....

השנה אנו מבצעים כ-1000 הראשונה עם סוביט הצליח. המספר של שני ג. הראה לנו שגורל בעל איכנו ממצא את פלוא האפשרויות שבמחשבה הזו - לעומת זאת רובנו כמחשבות כיוון להשיג יכולים טובים מאד. החוכמה יכולים להאזינה המספר הידוע המכסה את המספרים שהיו לפני שנה בעיבודו של בן היום, הכביסה מלאה, והסוף של שלוש החלקות מרחיב עין. ישבול המספרים ליכולים מכובדים...

אני רוצה כזה להודות לחבר שראת לנו, להוסיף כל יום את הענין שלי מחור המה, כאשר הוא קרא את ההודעה שכתבתי. היום המודעות ומאז חרל מהנהוג הזה. י סיפור בהרשעה מחבר מסויים הרגיש מוסר כליות ובלי סורך לזהות את עצמו חרל לדרך הנכונה...

למרות שאנו קרובים לטבע רגילים להופעותיה השונות, מקרה יבני הכל זאת שבעה שפוזזאים את הכול האורגני מדיד הצאן הנשגב רוח שלם תפסם את המציאות יתר על המידה בעלות. אני גם מחזיק באותה תקווה בעתה ששפורים את המסר מבחי השמוש ב... זה יכנא היום, ואולי הוא לא רחוק ביותר, ונוכל לזוהר לגמרי על הסוג האחרון של דגל אורגני....

הו ית המדעות (רפורים) בשורה ובחצר המשק כמעט ולא מורגשת חמנה(עד עתה הסניטר נטה עבודה ראויה לטבח כזה שהוא נקט באמצעים הררובים בעוד מועד וחושמו מאות מליות לעני שהספיקו להחברות....

ולפיוס - אני מסתיה שאפילו שהודות האלו נכתבו הוד נדנוד ואיוס לסירוגין - לא יתיה לחבא כל סורך להתממש בלחץ כזה. אני מצהיר ככל עם ועית על נכונותי להודות ליוסכמו לעיתיה מורגנות - אם החבר העורף ימצא שהמסר עומד על הגובה. בידו חובר - עם לשבס ואם לחסר להתחשב עם כלל הצבור שלנו ד

הערה המערכת: אנו מדעה אחת עם החבר כוונת המסר. אמנם יש לו רצון לכחוב אבל חרוקה הדרך בין היר לעס.

הסוס הסרויאני.

היבירה הספרותית המערבית הראשונה מספרת אין סדויה החזקה נכבשה ע"י היוניט. אחרי סגור מסונך שבו לא הצליחו הונוים ללכוד את העיר השתמשו בערמה. לתוך סור עץ הכניסו את המחר הוילית. וסוס זה המזויר לזרז על הוד סרויה. אנשי המצודה נכנעו לחולשתם הפנימית בדצותם לקחה את מחנה-החל, והכניסו את המידה המזורה לתוך החומות. באופל הלילה סרזו חילונים מהוד הסוס וערכו יצא בין אנשי סרויה.

מאז נכנס "הסוס הסרויאני" כחור חושג וממל ללשונות דבנות דטרונות. הוא מסמל את החולשת הפנימית, את האויב אשר בתוך המחנה, אשר הוא הסוסל במערכת ודורס לספלה.

רבים הם הקשויים והעניינים המצויים בטובנו באנשים אנו בממשלולים רבים בהניהנו יסודות המפעל ההישבותי, מ-ק קיבוצי גדול. אמנם, רבות השגנו; אך הדרך לנינו הרוכה. מי אינו מכיר את החסונה היום-יומית הנקראת "סדור - עבודה". את הכוון העבודה של משק מסועף על דקס - ל חוסר אנשים ? נכון הוא, שאם הוא הנחל המונה זו ורורה קצה יוחר, אך לאסיתו של חדר לא התחנתה. מיעוט החברים הוא הקושי העיקרי שאנו באנשים בו, או לשחוח צריכים להתאבק בו.

בשאלת השאלה האם אנו עושים מאמצי כדי לשנות את הדבר, האם אנו משתדלים בדצינות לקלוח חברים בדומים. ידוע לנו שמשקנו אינו נמנה עם אלה המשקים אשר ברישמה לקבלה השלמה. לכן מומל עלינו לראות בכל אדם שכתובסו: אישנה"חל, חבר גרעין, הדיך קבוצה בודר או סתם בודר; לראות בכל אלה חברים ששפועל, חברים פוסנציאלים של כפר-הנשיא.

על זה כודאי יש הסכמה כללית. דרושים לזה כלים, הקבוצ צריך לבחור באנשים המתאימים לסיפול - ואין הדבר קל. אך מעל לכל, דרושה גישה חיובית של כל חבר וחברה שכתובנו. והמדובר אינו בהזמנה איש זה או אחר לשחוח כוס חת. הנוונה ליצר יסודי הרבה יותר.

על יד שונות, במדא אוכל יושבים 6 אנשים, כתובס דל 2 חברי קבוצ; היחר את זמנינו מכל המינים. 2 חברי הקבוצ קונים מזמו לזמן באריותה לשכניהם עבקשה להגיש מרסה לחם או סכין. אך כל איבורס אינו מוכן לאלה היושבים אהם לשלמן. כי למה לשנים אלה לוחד כמח המוגנת לכלול חרי יושבים בכיתם הם, ואילו היחר זמנינו ליצר, וסנהגי המקום בקהעים ע"י בעל חבית.

הנה הסוס הסרויאני שלנו י יחר ארבעה האנשים גם להם מקום עבודה קבוע אצלנו. הם מרוצים בעבודתם ומוצאים בה סיפוק ככלל מרגישים לא רע כבוד-הנשיא אצל הם מחור להחמי החברה, והה המדוברת את מוכירה להם רכבת זו יום-יום - טעה-טעה.